

SZTANDAR BIBLIJNY – NASZYM JEDYNYM SZTANDAREM

„Podnieście chorągiew do narodów” – Izajasz 62:10;
Izajasz 8:20; Łukasz 11:28.

„Tedy wyszedł głos z stolicy, mówiący: Chwalcie Boga naszego wszyscy słudzy jego, i którzy się go boicie, i mali i wielcy. I słyzałem głos jako ludu wielkiego, i jako głos wielu wód, i jako głos mocnych gromów, mówiących: Halleluja! iż ujął Królestwo Pan Bóg wszechmogący” — Obj. 19:5,6.

„Dziękujemy tobie, Panie Boże wszechmogący, któryś jest, i któryś był, i który masz przyjść! żeś wziął moc swoją wielką, i ująłeś królestwo; I rozgniewały się narody, i przyszedł gniew twój i czas umarłych, aby byli sądzeni, i abyś oddał zapłatę sługom twoim, prorokom i świętym, i bojącym się imienia twego, małym i wielkim, i abyś wytracił tych, co psują ziemię” — Obj. 11:17,18.

„Bo tak mówi Pan zastępów: Oto Ja jeszcze raz, a to po małym czasie, poruszę niebem i ziemią, i morzem i suchą; Poruszę, mówię, wszystkie narody, i przyjdą do Pożądanego od wszystkich narodów; i napełnią ten dom chwałą, mówi Pan zastępów” — Agg. 2:7,8.

„Albowiem oto Ja tworzę niebiosa nowe, i ziemię nową, a nie będą wspomniane rzeczy pierwsze, ani wstąpią na serce” — Izaj. 65:17.

„Lecz nowych niebios i nowej ziemi według obietnicy jego oczekujemy, w których sprawiedliwość mieszka” — 2 Piotra 3:13.

„I zatrąbił Anioł siódmy, i stały się głosy wielkie na niebie mówiące: Królestwa świata stały się królestwami Pana naszego i Chrystusa jego, i królować będzie na wieki wieków” — Obj. 11:15.

SZTANDAR BIBLIJNY

Zwiastun i Chrystusowego Królestwa

PL ISSN 1230 -1086

MIESIĘCZNIK – Wydawany przez ŚWIECKI RUCH MISYJNY „EPIFANIA” w Nowym Dworze Mazowieckim. Redaktor: Bernard Hedman
Chester Springs, Pa. 19425, USA, Redaktor odpowiedzialny w Polsce: Piotr Woźnicki, ul. Zdobywców Kosmosu 17, 05-100 Nowy Dwór Mazowiecki.

ZMARTWYCHWSTANIE

„SYN CZŁOWIECZY MUSI BYĆ WYDANY W RĘCE LUDZI GRZESZNYCH,
I BYĆ UKRZYŻOWANY A TRZECIEGO DNIA ZMARTWYCHWSTAĆ” (ŁUK. 24:7)

HISTORIA jest często niezycziwa dla bohaterów minionych wieków. Zmienne fale sympatii i oceny ogółu skłaniają do wnikliwego sprawdzenia rozgłosu sławnych osób.

Lecz imię, służba i śmierć Jezusa są nam w jasny sposób przekazywane przez stulecia. Wszystkie zaciekłe ataki krytyków nie były i nie są w stanie osłabić mocy Jego życia ani dramatu Jego śmierci.

Nie może być także przyćmione główne wydarzenie w historii - Zmartwychwstanie. Ponieważ umysły i serca chrześcijan na całym świecie rozmyślają o Zbawicielu przyłączamy się do nich w wysławianiu tego zdumiewającego zwycięstwa nad ogólnoświatowym przekleństwem.

Korzyści, wynikające ze zmartwychwstania Chrystusa dla wierzących i dla tych, którzy jeszcze uwierzą, są nieobliczalne. Biorąc to pod szczególną uwagę zamieszczamy w tym wydaniu bardzo wczesne kazanie naszego pierwszego Wydawcy, Pastora Pawła S.L. Johnsona, w którym on nakreśla błogosławieństwa wynikające ze zmartwychwstania Zbawiciela. Niech to zbuduje naszych czytelników.

KAZANIA O ZMARTWYCHWSTANIU

WPLYWOWE KAZANIE WYGŁOSZONE W CZORAJ PRZEZ WIEL. PAWŁA JOHNSONA Z COLUMBUS, OHIO.

Wczoraj po południu w Electron Hall Pastor Paul S.L. Johnson z Columbus, Ohio, wygłosił kazanie pt. „Zmartwychwstanie” na podstawie 1 Kor. 15:21-23. Podajemy streszczenie jego przemówienia:

Ten temat przypomina chrześcijanom naukę o zmartwychwstaniu. Z wyjątkiem okupu żaden inny temat nie zajmuje w Piśmie Św. więcej uwagi niż zmartwychwstanie. Niemniej jednak, żadna inna doktryna nie jest tak rażąco źle rozumiana, a przecież to jest fundamentalna nauka dla chrześcijańskiego życia. Cała nadzieja na przyszłe życie opiera się na niej. Ponieważ Biblia kładzie na nią wzmożony nacisk, powinniśmy uznać jej ważność i poznać nauki naszego Niebiańskiego Ojca, które się do niej odnoszą. Jednakże ten temat jest tak obszerny, że nie podejmiemy próby omówienia wszystkich jego aspektów, ale ograniczymy nasz wykład do podanego wersetu.

TRZY GŁÓWNE MYŚLI

Uważna analiza Pisma Świętego podaje trzy główne myśli dotyczące zmartwychwstania: jego poprzedzenie, jego naturę oraz rodzaje zmartwychwstania.

Kiedy Bóg stworzył Adama, wiedział, że człowiek zgrzeszy. Stworzeniu, doskonałemu w swej istocie była dana wolna wola, aby ono wybrało drogę, jaka mu odpowiada. Adam nadużył swej wolności. Jednakże to nie powstrzymało naszego Ojca od dalszego dzieła, dzięki temu, że wiedział o tym wcześniej. Nawet wtedy zapewnił okup za rodzaj ludzki – Baranka Bożego. Bóg

przewidział, że doświadczenie ze złem będzie najskuteczniejszą lekcją dla rodzaju ludzkiego i że po wyuczeniu się tej lekcji rodzaj ludzki będzie przyprawiony do harmonii ze sprawiedliwością w stopniu, jaki nie byłby osiągalny w inny sposób.

ŚMIERĆ – ZAPŁATĄ ZA GRZECH

Po stworzeniu Adam nie został postawiony na próbie do życia wiecznego, lecz do życia doskonałego trwającego tak długo, jak długo był posłuszny mądrym ustawom swojego Stwórcy. Nieposłuszeństwo miało być ukarane śmiercią, nie wiecznymi mękami.

W rzuconej klątwie nie ma żadnej aluzji do takich mąk. Karą była jedynie śmierć. W Liście do Rzym. 6:23 Apostoł Paweł powtarza myśl o pierwotnej klątwie rzuconej na rodzaj ludzki i czyni to ponownie w 1 Kor. 15:56. To samo przeczytamy w prorocztwie Ezechiela 18:4-20. Adam, dusza żyjąca, został skazany na śmierć i umarł tego dnia, w którym okazał swoje nieposłuszeństwo, gdyż „jeden dzień u Pana jest jako tysiąc lat” (2 Piotra 3:8), a Adam miał 930 lat, gdy umarł. Kiedy Adam został wypędzony z Edenu wyrok śmierci zapadł już na niego. Wszystkie jego dzieci urodziły się w czasie, gdy znajdował się w tym stanie, dziedzicząc w ten sposób przekleństwo. Tak oto śmierć przeszła na całą ludzkość. W Adamie rodzaj ludzki był na próbie i w Adamie upadł przez nieposłuszeństwo. Śmierć Adama przyszła w sposób naturalny. Odłączony od dających życie drzew Edenu, jego doskonałe życie stało się niedoskonałe i w końcu się wyczerpało. Rodzaj ludzki zrodzony w tym czasie z konieczności znalazł się w warunkach umierania i trwa w nich dalej. Każdy ma w sobie ziarno śmierci, odziedziczone po Adamie. Dlatego, zanim może być zmartwychwstanie, musi nastąpić

śmierć. Ta śmierć została sprowadzona na rodzaj ludzki przez nieposłuszeństwo pierwszego człowieka (Rzym. 5:12-19).

OKUP ZA WSZYSTKICH

W drugiej części 1 Kor. 15:21,22 odnajdujemy następną rzecz poprzedzającą zmartwychwstanie: okup dostarczony przez Chrystusa. Ostatecznie cały rodzaj ludzki będzie pod skutkami Jego dzieła tak samo, jak jest pod skutkami grzechu. Jezus umarł za nasze grzechy, zadośćuczynił za nasze przestępstwa i przedstawił Ojcu ofiarę, która stopi górę grzechu. Jego chwalebna zasługa we właściwym czasie obejmie cały rodzaj ludzki.

Zmartwychwstanie Jezusa udowadnia, że zmartwychwstanie rodzaju ludzkiego jest możliwe. Gdyby On pozostał w śmierci nie byłoby żadnej nadziei dla ludzkości. Ale nasz Ojciec przyjął Jego ofiarę okupową i wzbudził Syna ze śmierci, dowodząc w ten sposób, że Jego śmierć stanowi przebłaganie za grzech. Rodzaj ludzki we właściwym czasie skorzysta z Jego dzieła.

Wielu ludzi nie może zrozumieć dlaczego rodzaj ludzki został poddany karze śmierci. Niewierni uznają Bożą moc, lecz zaprzeczają Jego sprawiedliwości, mądrości i miłości w dozwoleniu na grzech, cierpienie i śmierć dotykające ludzkość. Jeżeli, oni mówią, Bóg dozwala na [niedoskonałe] środowisko, chorobę, grzech i śmierć, aby zniszczyć rodzaj ludzki i poddać go wiecznym mękom z powodu wykroczenia Adama, to jest On niesprawiedliwy. Musimy przyznać rację ich twierdzeniu.

Jeżeli wieczne męki są karą za grzech sprowadzony na rodzaj ludzki przez Adama, to nie jesteśmy w stanie usprawiedliwić charakteru Boga. Ani nie moglibyśmy Go bronić, gdyby, po dopuszczeniu na rodzaj ludzki stanu śmierci bez jego winy, nie dał

Po prawej stronie: Wczesny afisz z czasu Pierwszej Wojny Światowej, reklamujący przyszły wykład pastora Johnsona

Poniżej: Fotografia kościoła we Filadelfii, o którym pastor Johnson napisał „W nim spotkałem mego Zbawiciela, Jezusa, podczas pokuty i wiary usprawiedliwiającej – 25 grudnia 1877 r.

...inherited from an illustrious line of ministerial and orators a brilliant mind, devout heart and the spirit which leads men to martyrdom. Young Johnson at fourteen devoted himself to God. The history of his life reads like a romance and his varied activities are full of fruitfulness.

Persistence, steadfastness, learning and energy render him a power for good in the realm of religion.

IT IS INDEED A PLEASURE TO HEAR HIM

A WORLD PREACHER!

One might describe Professor Paul S. L. Johnson, preacher and orator, lecturer and author, who was suddenly attracted to a religious life at the age of 14 then picking up a Bible, which he saw lying on a rubbish heap. By much burning of the midnight oil, in three years he fitted himself for college, and at 21 graduated at the head of his class. A year later he preached his first sermon, and at 24 graduated in Theology with the highest honors ever given in the history of the University. The pastorate of a church was a natural sequel; but later Professor Johnson, who had demonstrated unusual ability as an instructor in language, began his present career as a public lecturer, and has attained almost an international reputation. His lecture in the City Hall, Glasgow, on Sunday evening, dealt with the problem of a future life, and especially appealed to the many who have been bereaved in the present war. —The Bulletin, Glasgow, Scotland.

FREE LECTURE
**AMERICA'S FALLEN HEROES—
 COMFORT FOR THEIR BEREAVED**
SCOTTISH RITE TEMPLE
 SEVENTH ST. AND ANN AVE., KANSAS CITY, KANS.
 3 P. M. SUNDAY, JANUARY 9

ludzkości sposobności wyjścia z tego stanu.

BÓG USPRAWIEDLIWIA SWÓJ CHARAKTER

Odwróćmy się od błędnych poglądów człowieka i zobaczymy czy Słowo Boże broni Jego wspaniałego charakteru, przedstawiając harmonię Jego przymiotów sprawiedliwości, mądrości i miłości. Celem Boga było stworzenie doskonałego rodzaju ludzkiego obdarzonego wolną wolą, by mógł wybrać dobro lub zło. Ludzkość musi dowieść, że na zawsze wybrała dobro, a unikała zła. Jak Bóg

mógłby mieć wzgląd na wolne działanie człowieka, a jednak doprowadzić go do życia wiecznego? To był problem, jaki stanął przed naszym Niebiańskim Ojcem. On przewidział, że aby przyprowadzić rodzaj ludzki do doskonałości, konieczne jest poddanie go doświadczeniu ze złem, później jedynie doświadczeniu z dobrem, a następnie, przy końcu tych jego doświadczeń, zastosować indywidualną próbę. Wówczas ludzkość, zgodnie z regułą, że poparzone dziecko boi się ognia, na zawsze wybrałaby posłuszeństwo Boskim prawom. Tak więc rodzaj ludzki doświadcza

grzechu, po którym nastąpi doświadczenie ze sprawiedliwością, a potem będzie postawiony na próbę do życia wiecznego.

W Liście do Rzymian 11:32 Paweł mówi nam, że Bóg poddał wszystkich doświadczeniu z grzechem, „zamknął je Bóg w niewiarstwo” (nieposłuszeństwo). Bóg poddał wszystkich grzechowi, aby później mogli doświadczyć miłosierdzia. W Liście do Rzymian 8:20,21 Paweł mówi, że rodzaj ludzki został poddany marności, aby następnie został wyzwolony we wspaniałej wolności Syna Bożego. Ludzkość nie

Jezus niesie swój krzyż

znalazła się pod przekleństwem dobrowolnie, nawet się z nią nie konsultowano. Jedynie Adam miał dogodną sposobność. Bóg, tak postępując, miał swój cel – wybawienie z grzechu i niewoli śmierci, przez Chrystusa i Kościół, wiernej gromadki wybranych podczas Wieku Ewangelii. Jezus i Kościół mają być wyzwolicielami rodzaju ludzkiego.

DOZWOLENIE NA ZŁO

Dlaczego Bóg wybrał ten plan? Dlaczego On dozwolił, aby grzech jednej osoby dotknął wielu? Nasz Niebiański Ojciec przewidział, że dzięki temu planowi więcej osób mogłoby być zbawionych, aniżeli w jakikolwiek inny sposób. Jego celem było zbawienie jak największej liczby ludzi. Ci zbawieni muszą być wypróbowani pod względem lojalności serca. Ci, którzy dowiodą wierności będą żyć na zawsze, ci którzy okażą się niewierni umrą ponownie – wtórą śmiercią.

MIŁOŚĆ, SPRAWIEDLIWOŚĆ OCZYSZCZONE Z ZARZUTU

Czy to jest sprawiedliwe, że wielu cierpi za grzech jednego?

Nie potępij tego planu pochopnie. Kiedy go zrozumiemy, dostrzeżemy, jak nigdy przedtem, Boską miłość. Bóg mógłby stworzyć cały rodzaj ludzki doskonały, jak to uczynił z Adamem i mógłby wszystkich od razu postawić na próbie, ale przez takie działanie, jak to uczynił, On pokazał wielką mądrość, chociaż Jego dzieło wielu wydaje się dziwne. Gdyby Bóg stworzył doskonały rodzaj, stawiając od razu wszystkich ludzi na próbie, jaki byłby rezultat? Z powodu braku doświadczenia z grzechem, prawdopodobnie wszyscy postąpiliby tak samo jak Adam. A zatem, ponieważ osobisty grzech powoduje osobistą odpowiedzialność, każdy grzesznik wymagałby osobistego zbawcy. Gdyby zgrzeszyło pięćdziesiąt miliardów, wówczas byłoby potrzebnych pięćdziesiąt miliardów zbawicieli, ale Boski plan oszczędził wiele niepotrzebnego cierpienia. Jeden doskonały człowiek zgrzeszył, co spowodowało śmierć na jego nienarodzone potomstwo. Jeden do-

skonały człowiek odkupił go i w ten sposób zbawił wszystkich. Bóg był zarówno mądry, jak i sprawiedliwy, kiedy postawił ludzkość w warunkach grzechu i potępił w Adamie, jako jej zastępcy; później ma być zbawiona przez Jezusa, zastępcę Adama. Boskie prawo sprawiedliwości zabrało życie Adamowi. Okup Jezusa (*antylutron* – w języku greckim oznacza odpowiednią cenę – 1 Tym. 2:6) wykupił cały rodzaj ludzki spod potępienia Adamowego (Rzym. 5:12-19).

Dzieło Jezusa całkowicie za-
dośćuczyniło za grzech Adama. Ofiara Jezusa zneutralizowała karę sprowadzoną na rodzaj ludzki przez Adama. W ten sposób to, co poprzedza naukę o zmartwychwstaniu, ukazuje cztery wielkie przymioty Boga – sprawiedliwość, mądrość, moc i miłość – które bronią Jego wspaniałego charakteru.

KARĄ ZA GRZECH NIE SĄ WIECZNE MĘKI

Zapłatą za grzech jest śmierć (Rzym. 6:23). Gdyby karą były

wieczne męki, cielesne lub umysłowe, to Jezus obecnie znosiłby te męki, ale Pismo Święte wyraźnie naucza, że Jezus umarł i powstał na nowo. Ta doktryna diabelska - o wiecznych mękach - jest roztrzaskana na kawałki o skałę nauki o okupie za wszystkich. Ta nauka demonów powoduje, że ludzie stają się niewierni i bluźnią przeciwko charakterowi naszego Boga, a myślących napawa wstrętem. Aby tego nauczać przekręcane są przerośnięte, przypowieści i typy, żeby oznaczały co innego, niż było zamierzone.

WZBUDZENIE I ZMARTWYCHWSTANIE

Jak w umysłach dzieci Bożych jest wiele niezrozumienia i zamieszania, dotyczących spraw poprzedzających zmartwychwstanie, tak również podobnie dzieje się w odniesieniu do natury tego wielkiego cudu. Zapytaj chrześcijan, co oznacza zmartwychwstanie, a odpowiedzą ci: „Wzbudzenie ze śmierci”. Jako przykłady oni podadzą Łazarza, córkę Jaira, syna wdowy z Nain oraz trzy wzbudzenia wspomniane w Starym Testamencie. To nie były zmartwychwstania. Gdyby nimi były, to Biblia przeczyłaby sama sobie, ponieważ w Dz.Ap. 26:22,23 Paweł mówi, że Chrystus był pierwszym, który zmartwychwstał, a inne ustępy potwierdzają to oświadczenie.

Jeżeli Chrystus był pierwszym, to sześć przykładów zacytowanych powyżej nie mogło być przypadkami zmartwychwstania. To były jedynie wzbudzenia z martwych, wskrzeszenia. Zmartwychwstanie oznacza powstanie do doskonałości.

Tych sześć osób zostało jedynie wzbudzonych do tego samego niedoskonałego stanu, w jakim umarli. Została im tylko przywrócona świadomość. Lecz nasz Pan powstał w stanie doskonałym. Jego zmartwychwstanie było

prawdziwe. Zmartwychwstanie jest antytezą upadku. Greckie słowo *anastasis* jest tym słowem, które zostało przetłumaczone jako zmartwychwstanie. Pochodzi ono z greckiego słowa *anistemi*, „ja podnoszę się”, „dźwigam się”. Adam spowodował upadek człowieka, a Jezus przynosi ponowne powstanie, zmartwychwstanie.

Ew. Łukasza 20:27-38 podaje, że saduceusze zamierzali zniszczyć naukę o zmartwychwstaniu za pomocą pewnego problemu, przedstawionego Jezusowi. Jednak nasz Pan utracił ich argument z

taką łatwością, z jaką gospodyni wymiata pajęczynę. Jego odpowiedź, zapisana w wersetach 34-36, podsuwa myśl, że ta część, która chce uzyskać zmartwychwstanie, musi otrzymać uznanie, że jest jego godna. Wszyscy zostaną wzbudzeni ze śmierci (Jan 5:28,29). Zarówno wszyscy pijacy, mordercy, kryminaliści, itd., którzy są warcami gniewu Bożego, jak i dobrzy ludzie - wszyscy oni dostąpią wzbudzenia ze śmierci, jednak nie dzięki swojej zasłudze.

Jezus powiedział, że zasługi są konieczne do zmartwychwstania. Wobec tego jest oczywiste, że kryminaliści nie doświadczą zmartwychwstania natychmiast, chociaż będą wzbudzeni. Ci, którzy zmartwychwstaną, będą dziećmi zmartwychwstania, będą jak aniołowie - bezgrzesznymi, doskonałymi dziećmi Boga. Czy kryminalista po wzbudzeniu ze

śmierci jest dzieckiem Bożym? Nie. On jest dzieckiem diabła (Jan 8:44). Zatem ci, którzy dostąpią zmartwychwstania muszą przejść próbę, którą Bóg uzna, jak to jest również pokazane w Liście do Żydów 11:39,40. W Dz.Ap. 24:15 Paweł wyraża nadzieję na zmartwychwstanie zarówno sprawiedliwych, jak i niesprawiedliwych. On mówi, że jego nadzieja dotyczy także Izraela, który pragnął ją osiągnąć. Gdyby niesprawiedliwy przechodził wieczne męki to popatrzmy, czego Paweł życzył. Z Listu do Rzymian 9:3 dowiadujemy się, że on wciąż się smucił tym, że Izrael odrzucił Chrystusa. Taki człowiek nie życzyłby tortur nikomu, jego żarliwa miłość do swojego narodu powodowała, że czekał z utęsknieniem na jego zbawienie – podźwignięcie do doskonałości. Dlatego Paweł nie miał „nadziei”, że oni wyjdą (z grobów) na męki.

Ew. Jana 6:39 nie zawiera innej obietnicy oprócz wzbudzenia ze śmierci. Myśl Zbawiciela zawarta w tym wersecie jest jedną z zachęt – podźwignięcie ludzkości z upadku.

Ew. Jana 6:40 pokazuje, że Jezus wzbudzi tych, którzy w Niego uwierzą. Wspaniała obietnica!

Ew. Jana 6:44 nie wskazuje na żadną pociechę, jeżeli miałyby się na uwadze tylko wzbudzenie. Kiedy te słowa są w pełni zrozumiane oznaczają podźwignięcie do doskonałości.

Ew. Jana 6:54 uczy, że nie pojmiemy tej nauki, jeżeli tylko rozumiemy ją jako wzbudzenie. Tutaj nagrodą za wypełnienie warunków jest zmartwychwstanie.

CO ZNACZY ZMARTWYCHWSTAŁY?

Wielu chrześcijan nie tylko nie rozumie nauki o zmartwychwstaniu, ale także nie dostrzega czym jest wzbudzenie. Kreda wyznaniowe mówią o zmartwychwstaniu ciała, ale Pismo Święte

naucza o zmartwychwstaniu istoty. Średniowieczna definicja zmartwychwstania podaje, że każde ciało, które zaznało śmierci – mięśnie, kości i krew – powstanie ponownie. Współczesna nauka udowadnia niewykonalność takiego twierdzenia. Pismo Święte oznajmia, że umarli powstaną. W 1 Kor. 15:35 Paweł stawia pytanie: „W jakim ciele [umarli] wychodzą?” Jego odpowiedź jest następująca: ziarno, które zostało wsiane, musi najpierw umrzeć, aby mogło wydać roślinę. Kiedy nowy porost wyda nasienie, mamy pierwotne życie w ciele podobnym do tego, które umarło – podobnym, ale nie identycznym. Tak samo dzieje się w zmartwychwstaniu umarłych.

Zdrowy rozsądek naucza, że z grobu nie może wyjść to samo ciało. Podajmy ilustrację: kanibal zjada inną ludzką istotę i przyswaja ciało zjedzonego. To którego z nich ciało zmartwychwstałoby? Czy Bóg wzięłby kawałek z jednego ciała, aby wypełnić nim ciało tego drugiego?

POWSTANĄ DWIE GRUPY

Dalej w swoim wywodzie Paweł pokazuje różnicę między dwoma zmartwychwstałymi ciałami – ziemskim i duchowym. Radujemy się, że nasz Ojciec da nam lepsze ciała, aniżeli te, które mamy obecnie.

W wersecie przewodnim Paweł wymienia dwa rodzaje zmartwychwstania: „Chrystus jako pierwiastek, a potem ci, co są Chrystusowi, w przyjście [obecność] jego”. Zauważ, że werset 23 nie zawiera żadnego czasownika.

Aby dojść do brakującego słowa musimy zbadać werset 22, w którym znajdziemy je w wyrażeniu „[wszyscy] ożywieni będą”. Zauważ także, iż ten czasownik jest w czasie przyszłym. Przecież Paweł napisał te słowa 25 lub więcej lat po zmartwychwstaniu Jezusa. W wersecie 19 jest mowa o Jezusie, ale w wersecie 22 o większym Chrystusie – rzeczywistej [głowie] i ciele. *Chrystus* jest słowem wy-

Jezus uzdrawia

wodzącym się z greckiego słowa *pomazany*. Jezus był pomazany Duchem Świętym pochodzącym od Boga (Dz.Ap. 10:38; Izaj. 61:1). Ale czy Jezus był tylko jedynym pomazanym? Nie. W Dniu Pięćdziesiątnicy trzy tysiące osób otrzymało Ducha Świętego. Później Korneliusz i jego domownicy byli również pomazani. W 1 Kor. 12:12 Paweł pokazuje, że Chrystus (ten *pomazany*) jest ciałem składającym się z wielu członków. W 1 Kor. 12:27 mówi on, że Kościół jest *ciałem* Chrystusa. W Kol. 1:24 oświadczają, że cierpienia Chrystusa mają być dopełnione później. Jezus jest Głową Chrystusa. Ta

pomazana grupa jest większym Chrystusem. W 99 wersecach biblijnych na 100 słowo *Chrystus* odnosi się jedynie do Jezusa, a w setnym przypadku obejmuje również Kościół. Cierpienia większego Chrystusa jeszcze się nie skończyły. Każdy członek ciała podąża śladami Jezusa.

PIERWSZE

ZMARTWYCHWSTANIE

Nasz Pan sam nie jest tym pierwiastkiem z 23 wersetu, ale jest włączonych 144 000 członków – wybranego ciała Chrystusa. Zobacz Obj. 14:1-5; Jak. 1:18; Rzym. 8:17. Te pierwiastki mają udział w „pierwszym zmartwychwstaniu” (Obj. 20:6). Jezus rozpoczął to zmartwychwstanie. Jego Ciało jest tą wybitną częścią nasienia Abrahamowego (Gal. 3:16,29). Z tego powodu mówimy, że ten werset odnosi się do Kościoła, a nie do Jezusa, który zmartwychwstał wiele lat przedtem, nim Paweł napisał te słowa. To pierwsze zmartwychwstanie jest ich zmartwychwstaniem z Jezusem. Oni nie powstali w swoim ciele z krwi i ko-

ści, ale w Boskiej naturze (2 Piotra 1:4). Ta wspaniała nagroda dla tych, którzy cierpieli z Chrystusem jest warta tego, by zrezygnować z widoków na przyszłość, reputacji – nawet z samego życia.

DRUGIE

ZMARTWYCHWSTANIE

Drugie zmartwychwstanie jest również wspomniane w naszym wersecie. Gdyby w rezerwie nie było żadnego miłosierdzia i gdyby tylko wybrani byli zbawieni, wówczas drugie zmartwychwstanie nie byłoby potrzebne. Zbadanie 1 Kor. 15:23 w jęz. greckim pokazuje, że ten werset nie został przetłumaczony dokładnie. Słowo

parousia jest tutaj przetłumaczone jako „przyjście”, podczas gdy to słowo oznacza *obecność*. Żaden grecki uczyony dzisiaj nie zaryzykowałby swojej reputacji przez oddanie tego słowa jako *przyjście*. Lecz tłumacze wersji Króla Jakuba nie rozumieli Planu Bożego, więc przetłumaczyli zgodnie ze średniowiecznymi wyobrażeniami. Inne części Biblii nauczają, że nasz Pan wraz z Kościołem będą panować 1000 lat, podczas których nastąpi drugie zmartwychwstanie.

Pamiętajmy, że *anastasis* (greckie tłumaczenie słowa zmartwychwstanie) zawsze oznacza *ponowne powstanie*. Ew. Jana 5:28,29 wspomina o dwóch zmartwychwstaniach: do żywota – natychmiastowym powstaniu do doskonałości – oraz o zmartwychwstaniu na *sąd*, a nie na *potępienie*. Słowem oddanym jako „sąd” jest *krisis*. To ostatnie słowo jest wszystkim dobrze znane. Ilustrując to widzimy, że kryzys (*crisis*) jest punktem zwrotnym podczas gorączki, po którym pacjent albo powraca do zdrowia, albo umiera. Zgodnie z Pismem Świętym czyniący źle pójdzie na próbę do życia, jak to jest pokazane u Izaj. 26:9. Ten werset w sposób wyraźny nawiązuje do przyszłego okresu – gdyż świat jeszcze nie nauczył się sprawiedliwości.

ŹLI BĘDĄ UKARANI

My nie nauczymy, że źli unikną karan. Podczas gdy Słowo Boże nie naucza o wiecznych mękach dla nikogo, jednak jasno pokazuje, że każdy grzech musi zostać zrekomensowany. Wszyscy

czyniący źle będą dokładnie ukarani. Grzesznicy otrzymają „chłosty” – stosowną karę. Wieczne męki nie są odpowiednią karą. Czyniący źle przyjdą na sąd, podczas którego będą naprawiani przez chłosty aż się zreformują lub okażą, że się nie nadają do życia.

Dniem Sądu, zgodnie z Pismem Świętym, jest Tysiąclecie. Ten dzień spadnie na świat „nie spodziewanie” (Łuk. 21:34; 1 Tes. 5:2; 2 Piotra 3:10). Tysiąclecie nie będzie potrzebne po sądzie i po Tysiącleciu nie będzie potrzebny sąd. Wszystko już będzie rozstrzygnięte. Na dowód tego, zarówno Dzień Sądu jak i Tysiąclecie są pokazane w Piśmie Świętym w słowach Piotra (2 Piotra 3:7,8) jako jedno i to samo. Wszystkie błogosławieństwa wynikające z śmierci Jezusa ludzkość otrzyma podczas Tysiąclecia. To jest jej dzień sądu.

Z 1 Kor. 6:2 dowiadujemy się, że święci będą sędzić „świat”. W Obj. 1:6 Kościół jest wymieniony jako „królowie”. W ten sposób oni zarówno sądzą, jak i panują. W 2 Tym. 4:1 i w Ew. Mat. 19:28 występuje ta sama myśl.

DZIEŃ SĄDU BŁOGOSŁAWI LUDZKOŚĆ

Ten dzień sądu przyniesie wielkie błogosławieństwa rodzajowi ludzkiemu. Ziemia będzie napełniona znajomością Pańską. Pustynia zakwitnie jak róża. Wówczas odbędzie się uczta z „rzeczy tłustych”, a śmierć będzie połączona w zwycięstwo (Izaj. 25:6-9). Wszyscy poznają Pana (Jer. 31:34). Oczy ślepych

będą otworzone (Izaj. 35:5,6). Boskim celem podczas Wieku Ewangelii jest pozyskanie ludzi dla Jego imienia (Dz.Ap. 15:14-17). Ci ludzie stanowią Kościół Chrystusowy, Jego Oblubienicę.

List do Gal. 3:8 zawiera biblijną definicję Ewangelii. Zauważ, co Paweł mówi – Bóg głosił Ewangelię najpierw Abrahamowi, mówiąc: „w twoim nasieniu będą błogosławione wszystkie narody”. W tej definicji Ewangelii nie ma żadnej wzmianki o diabłach, płomieniach i widłach. Bóg mówi, że Przymierze Abrahamowe (1 Moj. 12:3) jest Ewangelią. Podczas Wieku Ewangelii jest wybrane nasienie Abrahamowe (Gal. 3:16,29). Po jego wyborze nastąpi błogosławienie.

U Ezech. 37:1-14 mamy proctwo przepowiadające zmartwychwstanie Izraela, a Ezech. 16:55-62 wskazuje, że wszystkie narody, włączając Sodomę i Gomerę, będą uwolnione z niewoli śmierci.

W ten sposób charakter Boga zostanie zupełnie obroniony i okazana wielka mądrość, sprawiedliwość, moc i miłość. Ziemia będzie zaludniona doskonałym rodzajem, a grzech zniknie na zawsze. Ludzie, których Bóg stworzył, będą Go wielbić i będą posłuszni Jego sprawiedliwemu prawu.

BS '99, 17-22.

Ten skrót ukazał się w *Codziennych Wiadomościach FORT WAYNE* w poniedziałek 5 września 1904 r.

SZTANDAR BIBLIJNY I ZWIASTUN CHRYSZTUSOWEGO KRÓLESTWA

Niezależny Miesięcznik Religijny wydawany przez Świecki Ruch Misyjny „Epifania”

Czasopismo wolne od wpływu jakichkolwiek wyznań, partii, organizacji i wierzeń ludzkich, związane jest z Bogiem w takim stopniu, w jakim rozumie Jego Słowo. Jest ono wydawane w obronie Prawdy paruzyjnej, udzielanej przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi”, jako podstawy wszelkiego dalszego rozwoju Prawdy, w obronie zarządzeń, statutu i testamentu również danych przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi” i w celu przedstawiania oraz bronięcia rozwijającej się Prawdy epifaniczno-bazylijskiej, będącej pokarmem na czasie dla ludu Pana, zgodnie z Jego wolą.

Wszelkie wpłaty na wydawnictwo prosimy dokonywać na rachunek bieżący: Świecki Ruch Misyjny „Epifania”, Zarząd Główny, PKO BP Nowy Dwór Mazowiecki Nr. 10201244 – 22145 – 270 – 1 – 111.

Sztandar Biblijny będzie również wysyłany bezpłatnie tym członkom Ruchu, którzy o to poproszą.

Zapraszamy do odwiedzenia naszej strony pod adresem: <http://epifania.topnet.pl>, e-mail: srmepifania@poczta.onet.pl